

“De Regelkees”

Wanneer we niet voldoen aan het verwachtingspatroon van de hond en ons in zijn ogen onvoldoende als leider manifesteren, moeten we er rekening mee houden, dat we te maken kunnen krijgen met een nieuw soort hond; REGELKEES.

Regelkees is niet gebonden aan bepaalde maten of gewichten, houdt zich niet aan een ras standaard en komt in alle soorten vacht voor. Meestal is het een reu, maar het kàn ook een teef zijn. U kent er vast wel één in uw omgeving. Het zijn van die honden die de hele dag druk in de weer zijn orde op zaken te stellen en de boel in de gaten te houden. Ze controleren het bezoek, gaan mee naar boven kijken of de bedden wel goed worden opgemaakt, bemoeien zich met ruzies tussen de kinderen, kortom, ze gedragen zich als “roedelleider”, de rang hoogste.

Daaruit ontlenen ze natuurlijk het recht regelend op te treden en onder hen staande leden van de meute af en toe eens flink terecht te wijzen. Ze hebben het “beste” plaatsje van het huis in beslag genomen en verdedigen dat tegen een ieder die meent ook recht te hebben op die plaats, of dat nu de bank is of de echtelijke sponde.

Zo’n overname van het gezag gaat heel geleidelijk, b.v. het verdedigen van de voerbak. Onder het mom van: “ik laat me de kaas niet van het brood eten”.

Wordt dat door een aantal hondeneigenaars getolereerd.

Maar van het één kan het ander komen en voor je het weet, mag er niemand meer in de keuken zijn als de hond staat te eten. Hetzelfde conflict speelt zich af als de hond van de bank gestuurd wordt, als hij daar nu net zo lekker in het zonnetje ligt te dutten.

Vervelender wordt het, als we een deur door willen, waar nou nèt de hond voor ligt...

Regelkees regelt vaak nog veel meer, zonder dat dit door de omgeving gemerkt wordt: Wil je eten of drinken, dan is rammelen met je lege bak voldoende om er voor te zorgen dat er een mens aankomt om voor je natje en droogje te zorgen. Deuren open laten doen gaat op dezelfde manier; Even met je poot tegen het hout krabben, desnoods een dwingend blafje en... ja hoor, weer gelukt: de deur gaat open en je kunt naar binnen.

Wil je eruit, dan kun je dezelfde procedure toepassen, al dan niet uitgebreid met wat heen en weer geloop tussen de kamer waar de mensen zijn en de deur waar je door wilt. Je kijkt ze aan, zoekt oogcontact en zodra het gelukt is loop je, terwijl je af en toe eens omkijkt, naar de bewuste deur. Als je daar dan ook nog een beetje piept en zeurt, is er vast wel iemand die je uit gaat laten....

Wil je aangehaald worden? Geen nood, zodra ze ergens zijn gaan zitten, ga je ernaast zitten en duwt even met een poot of je snuit. Negen van de tien keer lukt het en je wordt aangehaald. Heb je er genoeg van, dan kun je òf weglopen, òf even brommen.

Zo regelt menige "Regelkees" zijn dagelijkse leven, zonder dat hij in conflict komt met de rest van de meute. Die heeft zich neergelegd bij de situatie. Het menselijk thuis en de omgeving is het territorium van Regelkees die "alles" regelt.

Buitenshuis is "Regelkees" een teleurstelling voor de mens. Immers, Regelkees doet wat hij wil. Hij sleurt de eigenaars mee over de straat waar hij wil, springt tegen mensen op, gromt tegen soortgenoten, ontlast zich waar het hem uitkomt, blaft tegen fietsers. De eigenaar is blij als hij thuis is, want daar heeft Regelkees alles geregeld hoe het hem uitkomt.

We noemen dit in vaktermen "een zeer dominante hond" die agressief reageert op alles wat hem niet zint. Dominantie van de hond uit zich ook tegen mensen, ook kinderen, opspringen, trekken aan de riem en al het voorgaande in mijn verhaal.

Dit soort honden gaat op bijten, willen niet gekamd of geborsteld worden, zijn onhandelbaar bij de dierenarts, kunnen niet alleen zijn reageren als duivels tegen postboden en kranterjongens en komen niet als ze geroepen worden.

Om al dit soort problemen te voorkomen, is het gewenst om uw pup al vanaf "8" weken op te voeden.

Artikel NSC clubblad
Februari 1988.